

Саяпіна В. О. ст. гр. ЕФфк-13м

Науковий керівник:

к.е.н., проф. кафедри ЕАіФ Соляник Л. Г.

(Державний ВНЗ «Національний гірничий

університет», м. Дніпропетровськ, Україна)

ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНИМ БАНКОМ В УМОВАХ КРИЗИ

Головною і в антикризовому, і в звичайному управлінні комерційним банком є прискорена і дієва реакція на істотні зміни зовнішнього середовища на основі заздалегідь розроблених альтернативних варіантів, а в основі лежить «процес постійних і послідовних нововведень в усіх ланках і областях дій банку» [1].

Антикризове управління комерційними банками має свою специфіку. Банківська діяльність має ряд характерних особливостей, що пред'являє особливі вимоги як до нагляду за банками, так і до втручання в діяльність банків при загрозі їх банкрутства. Крім того, що особливо важливо, банк завжди є більшою мірою неліквідним, тобто, він не в змозі у будь-який момент погасити усі свої зобов'язання перед контрагентами.

Характерне для фінансової сфери взаємопереплетення капіталів при банкрутстві одного кредитного інституту ставить під удар інші кредитні організації і банки, викликаючи «ланцюгову реакцію» банкрутств. Для запобігання такого становища, Національний банк має право наглядати за діяльністю банків і банківської системи в цілому.

Закріплені законодавством загальні функції і повноваження наділяють Національний банк незалежним статусом щодо організації та регулювання банківської справи, в тому числі й у відносинах нагляду. Об'єктивність є одним із основоположних принципів організації наглядової діяльності і базується на неупередженості та безсторонності здійснюваної контрольної діяльності. Національний банк не має права вимагати від банків виконання операцій та

інших дій, не передбачених законами України та нормативними актами Національного банку. [2]

Принцип гласності також має визначальне значення для організації банківського регулювання і складається з декількох аспектів. Його основи встановлені ст. 57 Конституції України [3] і полягають у тому, що закони та інші нормативно-правові акти мають бути доведені до відома населення в порядку, встановленому законом. У протилежному випадку вони є не чинними.

Отже, під антикризовим управлінням комерційним банком можна розуміти сукупність зовнішніх і внутрішніх впливів, що забезпечують на всіх стадіях життєвого циклу банківських послуг відбудову і стабілізацію діяльності кредитної установи, якщо вона знаходиться в кризовому стані.

Антикризовим управлінням є таке управління, яке націлене на виведення банку з виниклої кризової ситуації (тобто, управління в умовах кризи), а також на запобігання появі кризової ситуації.

Національний банк, здійснюючи контроль за додержанням комерційними банками та іншими фінансово-кредитними установами банківського законодавства та власних нормативних актів, не втручаючись при цьому в оперативно-господарську діяльність суб'єктів, виконує головне завдання регулювання банківської системи, зокрема приведення діяльності комерційних банків відповідно до норм законодавства і забезпечення фінансової стабільності банківського сектора, захисту інтересів вкладників і кредиторів, що підвищує довіру до банківської системи країни.

Список літератури:

1. Антикризисный менеджмент[Текст]/Под ред. проф., д.э.н. Грязновой А.Г. - М: Ассоциация авторов и издателей «Тандем». Издательство ЭКМОС, 1999. - 379 с.
2. Ильясов С.М. О сущности и основных факторах устойчивости банковской системы //Деньги и кредит. – 2006. – № 2. – С. 45-48.
3. Конституція України: Закон України від 28.06.96 № 254к/96-ВР // www.rada.gov.ua.